

РЕШЕНИЕ

№ 3748

гр. София, 10.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1413** по описа за **2020** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на КЗП срещу РЕШЕНИЕ № 305357 от 18.12.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 135-и състав, постановено по нахд № 13319/2019г. в частта, с която е отменено НП № К-0052916 от 17.05.2019г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че от събраните в производството доказателства се доказва осъществяване от обективна страна на състава на нарушенията по чл.82 ал.1, пр.2 и чл.82 ал.1, пр.3 от ЗТ. Не били допуснати нарушения на процедурата при съставянето на актовете, деянията били описани детайлно и правилно били правно квалифицирани, а санкциите наложени в минималния установен от закона размер.

Касаторът моли да се постанови решение, с което да бъде отменено решение от 18.12.2019г. на СРС, НО, 135-и състав по нахд № 13319/2019г., като спорът се реши по същество, чрез потвърждаване на НП № К-0052916 /17.05.2019г. в частта по т.1 и т.2.

Ответникът- [фирма], представлявано от Р. К. се представлява в проведеното публично съдебно заседание от адв. С. К., която оспорва депозираната жалба. По същество на спора излага доводи за правилност на съдебното решение и моли съдът

да го потвърди.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение № 305357 от 18.12.2019г. по нахд № 13319/2019г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 135-и състав е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № К-0052916 от 17.05.2019г., издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., с което на основание чл.194 ал.1 от ЗТ на [фирма], представлявано от Р. К. са наложени две административни наказания –имуществена санкция в размер на по 500.00 /петстотин/ лева за нарушения по чл.82 ал.1, пр.2 и чл.82 ал.1 пр.3 от ЗТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал гласни доказателствени средства, чрез разпит на актосъставителя И. И. К. и са приети писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обоснован правен извод, че в проведеното административно-наказателно производство са допуснати съществени процесуални нарушения по см. на чл.42 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН, които са ограничили правото на защита на санкционираното лице и е препядстван съдебния контрол на фактическите основания на отговорността, доколкото такива не са изложени. Изведено е също, че не се касае за отделен състав на административно нарушение по чл.82 ал.1 пр.3 от ЗТ, доколкото в разпоредбата на чл.82 ал.1 ЗТ са въведени задължения към туроператора, които следва да бъдат изпълнени в условията на кумулативност, а не на алтернативност, а именно: не се касае за две самостоятелни административни нарушения с посочената от КЗП правна квалификация- чл.82 ал.1, пр.2 и чл.82 ал.1, пр.3 от ЗТ.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 135-и състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

При извършена проверка в периода 07.01.2019г.-11.01.2019г. на [фирма], в качеството му на регистриран туроператор, констролните органи установили, че на 13.09.2018г. по отношение на потребителя Д. С. С.- В. не е изпълнил задължението си, преди пътуващият да бъде обвързан от договор за туристически пакет да предостави на лицето стандартен формуляр предоставяне на информация съгласно приложение № 2, както и следната информация за туристическия пакет:

1. основните характеристики на туристическите услуги:
- з) дали пътуването като цяло е подходящо за лица с ограничена подвижност,
2. наименования на туроператора, седалище и адрес на управление, телефонен номер, адресите на електронните им пощи;
3. общата цена на туристическия пакет, посочена и в български левове / цената била посочена в евро/;

4. условията за плащане, включително сумата или процент от цената, която трябва да се заплати като първоначална вноска, и график за заплащане на останалата част от цената;
5. минималния брой участници, необходим за провеждане на туристическия пакет, и крайния срок, посочен в чл.89 ал.7 т.1, за евентуално прекратяване на договора преди започване на изпълнението на туристическия пакет, в случай че не е набран минималният брой участници;
6. обща информация за паспортните и визовите изисквания, включително приблизителни срокове за получаване на визи;
7. информация за възможността пътуващият да прекрати договора по всяко време преди започването на изпълнението на туристическия пакет, след като заплати съответните разходи за прекратяване на договора;
8. информация за условията за сключване на договор за доброволна застраховка за покриване на разходите за прекратяване на договора за туристически пакет от страна на пътуващия;
9. информация за условията за сключване на доброволен или на задължителен договор за застраховка за покриване на разходите за съдействие, включително репатриране на пътуващия в случай на злополука, болест или смърт.

В тази връзка в присъствието на двама свидетели е съставен акт за установяване на административно нарушение № К-0052916/19.02.2019г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от органите на КЗП.

При анализ на всички приети доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно и не е налице основанийта за неговото касиране по чл.348 ал.1 т.1 във вр. ал.2 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

При вярно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 135-и състав фактическа обстановка настоящият състав също преценява, че при издаване на наказателното постановление в частта по т.1 и т.2 са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са обуславяли отмяната му.

Съставеният АУАН от 19.02.2019г. не отговаря на императивните изисквания на разпоредбата на чл.42 т. 4 от ЗАНН, доколкото извършеното описание на приетите за реализирани от туроператора нарушения, респ. обстоятелствата, при които те са извършени и мястото на довършване на деянията, не са формулирани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административно-наказателната принуда. Тези пороци са пренесени и в издаденото въз основа на него наказателно постановление № К-0052916/17.05.2019г. В последното дословно са възпроизведени фактическите констатации, отразени в АУАН, без да е предприет самостоятелен анализ и да е обективизирано, с коя деятелност точно дружеството [фирма] е реализирало елементите на състава на вменените му две нарушения, което обосновава незаконосъобразността на санкционния акт.

Неясна е и констатацията на КЗП, защо за датата на извършване на двете нарушения е посочена 13.09.2018г. Изложените обстоятелства и тяхното описание не предоставят изчерпателно и точно информация за относимостта на така въведената дата към факта на нарушенията, в частност липсва пояснение, с какво се свързва тази дата на

евентуално съществували предоговорни отношения между [фирма] и Д. С. С.-В. и откъде е изведена тя. Фактът относно така определената дата е от особено значение, доколкото именно с оглед нея следва да се проследява течението на сроковете по чл.34 ЗАНН. Формалното посочване на една дата, без да са ангажирани каквито и да било твърдения в тази насока и доказателства, които да я подкрепят, би наложило боравенето с предположения, което се явява процесуално недопустимо.

Датата на извършване на деянието винаги пряко кореспондира с проявлението му като факт, поради което нейната липса или неясното ѝ формулиране в АУАН и НП не би могла да бъде saniрана в последващ етап от административно-наказателното производство.

Настоящата инстанция подкрепя изводите на СРС, НО, 135-и състав, че не е ясно и защо органите на КЗП са приели, че преди страните да бъдат обвързани от договор за туристически пакет или от всяка друга съответстваща оферта за туристически пакет, [фирма] е трябвало да предостави на туриста Д. С. С.-В. стандартен формуляр за предоставяне на информация съгласно приложение № 2 към чл.82 ал.1 от ЗТ. Не са изложени, липсват съображенията на органа, защо точно стандартен формуляр по приложение № 2 е било длъжно да предостави дружеството, а не стандартен формуляр № 1. Правилни са и расъжденията на решаващия съд, че в чл.82 ал.1 от ЗТ е формулирано едно единно задължение на туроператора, а не се касае за състави на две отделни административни нарушения.

Нито в съдебното производство пред въззивната инстанция, нито в настоящия процес, съдът разполага с компетентност да допълва, попълва или подменя изразеното властническо воляизявление на наказващия орган, още по-малко да го тълкува или извежда от събрания по делото доказателствен материал.

Правилни са изводите на СРС, НО, 135-и състав, че съставените актове - АУАН и НП не очертават по разбираем и несъмнен начин в конкретика фактическото обвинение за всяко от твърдените нарушения на позитивни правила за поведение. Тези пропуски съществено са ограничили правото на защита на [фирма], представлявано от Р. К. и са налагали отмяна на издадения наказателен акт на формално основание, без да се изследва по същество законосъобразността на НП № К-0052916/17.05.2019г.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 18.12.2019г. на СРС, НО, 135-и състав в оспорената част е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не се констатираха служебно основания за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 305357 от 18.12.2019г., постановено по нахд № 13319/2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 135-и състав в частта, с която е отменено наказателно постановление /НП/ № К-0052916 от 17.05.2019г., издадено от Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б., с което на основание чл.194 ал.1 от ЗТ на [фирма], представлявано от Р. К. са наложени две административни наказания –имуществена санкция в размер на по 500.00 /петстотин/

лева за нарушения по чл.82 ал.1, пр.2 и чл.82 ал.1 пр.3 от ЗТ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.